

regel om en ændret fastsættelse af den økonomiske fordelingsnorm mellem stat og kommune.

*Rejsende teatervirksomhed* udøves dels af de såkaldte institutionsteatre, d. v. s. Andelsteatret, Arte og Dansk Folkescene, dels af forskellige mere privat organiserede turnéselskaber, for tiden tre. Begge disse turnéformer har behov for økonomisk støtte direkte beregnet til opsættelse og udsendelse af de enkelte forestillinger, hvormed der rejses, og for hjælp til foretagelse af større anskaffelser og moderniseringer af det tekniske udstyr, som hvert selskab medfører på sine turneer, f. eks. belysningsanlæg. Herudover har institutionsteatrene behov for et grundtilskud til deres virksomhed. Lovforslaget giver hjemmel for disse tilskudsformer, som for grundtilskuddenes vedkommende betegner en kodificering af gældende praksis, mens de øvrige tilskudsformer er nye, for så vidt som de mindre turnerende selskaber hidtil har modtaget årlige tilskud, som fastsættes fra gang til gang, beregnet til dækning af det i hver sæson påløbne driftsunderskud. Denne ordning har skabt store likviditetsvanskeligheder for selskaberne og har i det hele ikke virket tilfredsstillende. Derfor stilles der også i forslaget afsnit vedrørende teaterbygninger forskellige forslag til forbedring af det rejsende teaters lokalesituation, og der stilles endvidere som noget nyt forslag om, at der til faste teatre — og til landsdelsscenerne, når de turnerer uden for deres naturlige virkeområde — skal kunne ydes *turnétilskud* efter reglerne for det rejsende teater. Disse støtteforanstaltninger skulle muliggøre en forbedring af de enkelte udsendte forestillingers kvalitet og skulle samtidig kunne danne grundlag for en udvidelse af den samlede turnévirksomhed, en udvidelse, som vil kræve et samarbejde mellem samtlige deltagende om turneernes tilrettelæggelse. For at få dette samarbejde i gang er der optaget en bestemmelse om, at turnétilskud er afhængigt af samarbejde med et fællesorgan for det rejsende teater.

Et hovedtræk i lovforslaget er etableringen af støtteformer, der så at sige indirekte giver de private teatre sådanne eksistensbetingelser, at de ved egen indsats kan klare sig uden direkte statsstøtte i form af driftstilskud. Blandt andet herpå